

YENİDEN KEMALİZM

-Makaleler-

Yazar

Altan Arısoy

Kapak Tasarım

Altan Arısoy

Yayınevi

Yazardan Direkt – Turkey

Yazardan Direkt Elektronik İletişim
Tanıtım Pazarlama ve Tic. Ltd. Şti

Kozyatağı mah. Değirmen sk. Nida Kule No:18
Kat 10 Kadıköy-İstanbul
Tel: 0(216)3011213
Sertifika No. 33717

ISBN: 978-605-9385-48-0
1. Baskı Temmuz 2018

Baskı ve Cilt

Ege Reklam Basım Sanatları San. Tic. Ltd. Şti
Esatpaşa mah. Ziyapaşa caddesi No.4 Ataşehir/ İstanbul
Tel: 0216 470 44 70 Faks: 0216 472 84 05
www.egebasim.com.tr
Sertifika No: 12468

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve Yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İÇİNDEKİLER

<i>Başlarken</i>	3
<i>Dün Bugün</i>	11
KEMALİZM	
<i>Birleşme Kuramı</i>	12
<i>Çeşit Çeşit Ata türkçülük</i>	16
<i>Türkiye’de İdeolojik Bölünme</i>	20
<i>Kemalizm Nedir?</i>	24
<i>Kemalizm Bir İdeoloji Midir?</i>	30
<i>Kemalizm Ve Resmi İdeoloji</i>	33
KEMALİZMİN İLKELERİ	
<i>KEMALİST ULUSÇULUK (ULUSALCILIK)</i>	40
<i>Irkçılık-Turanlık ve Atatürk</i>	42
<i>Türk Dil Devrimi</i>	50
<i>Atatürk Ve Dil Devrimi</i>	56
<i>Kemalizm Ve Kürt Sorunu</i>	62
<i>Kürtçülük İdeolojisine Eleştirel Bakış</i>	70
<i>Kürtleri Kim Kandırdı?</i>	86
<i>Avrupa Birliği Ve Kemalizm</i>	91
<i>KEMALİST HALKÇILIK</i>	97
<i>KEMALİST CUMHURİYETÇİLİK</i>	100
<i>Kemalizm Ve Demokrasi</i>	103
<i>Atatürk Ve Diktatörlük</i>	108
<i>KEMALİST LAİKLİK</i>	114
<i>Laikliğin Neresindeyiz?</i>	119
<i>KEMALİST DEVLETÇİLİK</i>	129
<i>Kemalizm Ve Küreselleşme</i>	134
<i>Kemalizm Ve Özelleştirme</i>	138
<i>KEMALİST DEVRİMCİLİK</i>	141
KEMALİZMİN BÜTÜNLEYİCİ İLKELERİ	145
MAKALELER	
<i>Mustafa Kemal’in Devrim Stratejisi</i>	152
<i>Bir Yazın Başyapıtı -Söylev-</i>	156

<i>Kadro Dergisi Ve Kemalizm</i>	164
<i>Kemalist Aydınlanma Ve Halkevleri</i>	170
<i>Kemalist Aydınlanma Ve Köy Enstitüleri</i>	176
<i>Kadro'dan Bugüne Kemalizm</i>	188
<i>Lozan Barış Antlaşması</i>	202
<i>Liberal Kisveli Kemalizm Düşmanlığı</i>	219
<i>Kemalizm Tartışmaları- Yalanlar, Yanlışlar, Saptırmalar-</i>	232
<i>Fes, Şapka Ve Türban</i>	245
<i>Türkiyenin Çözü mü</i>	251
<i>Mustafa Kemal'in Gösterdiği Yol</i>	260
<i>Kemalizm Ya ma Değildir</i>	263
<i>Kemalizme Övgü</i>	276
<i>Atatürk'e Övgü</i>	281
<i>Gerçeği Öğrendikçe Atatürk Büyür</i>	286
<i>Yalnız Devrimci</i>	300
<i>21. Yüzyılda Kemalizm</i>	306
ATATÜRKÜ DUYUMSAMAK	311
<i>Bitirirken</i>	336
<i>Atatürk Uyandır Bizi</i>	342
<i>TÜRK DEVRİM TARİHİ DİZİNİ</i>	344
<i>KAYNAKÇA</i>	358

*“...İki Mustafa Kemal vardır; biri ben,
etten ve kemikten,
geçici Mustafa Kemal...”*

*İkinci Mustafa Kemal,
onu “ben” kelimesiyle ifade edemem...
O, ben değil, bizdir...*

*O memleketin her köşesinde yeni fikir,
yeni hayat
ve büyük ülkü için uğraşan
aydın ve savaşçı bir topluluktur.*

*Ben onların rüyasını temsil ediyorum.
Benim teşebbüslerim,
onların özlemini çektikleri şeyleri tatmin içindir.*

*O Mustafa Kemal sizsiniz, hepinizsiniz.
Geçici olmayan,
yaşamayı ve başarmayı gereken
Mustafa Kemal odur...”*

BAŞLARKEN

Bilindiği gibi Türkiye’de herkes Atatürkçüdür (!) Büyük bir çoğunlukla ve içtenlikle Atatürkçü olduğumuza kendimizi inandırmış durumdayız. O’nu o denli çok seviyoruz ki; İyilik, doğruluk, dürüstlük, kahramanlık, güzellik, onur, erdem, yurt ve ulus sevgisi vb. ne kadar olumlu değer varsa Atatürk adıyla özdeşleştiriyoruz. Resmi kuruluşlarda posterlerini asmak zorunluluğu, kimi diktatörlükleri anımsatsa da bizim sevgimiz bambaşka bir sevgi... İşyerlerine, kulüplere, lokantalara, meyhanelere, arabalara ne demeli? Her yerde Atatürk karşımızda, bizi izliyor. Yakalarımızda rozeti, kentlerdeki her alanda büstü ya da heykeli var. Okul, cadde, sokak, köprü, park, liman ne yapmışsak adını Atatürk koymuşuz!

Atatürk adına büyük törenler yapar, O’na övgüler düzer ve O’nun yolunda olduğumuzu gururla söyleriz.

Özellikle siyasi partilerimiz ve politikacılarımız bu alanda çok yeteneklidir.

Atatürk’e sevgimizden, saygımızdan ve bağlılığımızdan kimse kuşku duymaz !..

***

Ne var ki; Atatürk’e bu denli bağlı görünen Türk ulusunun ve Türkiye Cumhuriyeti Kemalist değildir (!)

Olur mu öyle şey(!) denilebilir. Elbette olmamalı...

Fakat, ne yazık ki durum böyledir. İşler böyle yürütülmektedir. Öylesine ki; uyuşturucu kaçakçılığı, fuhuş, yolsuzluk ve soygun gibi yasa dışı işler yapanların işyerlerine Atatürk portreleri asılmakta, O’na ve ideolojisine sınımlanmaktadır. Atatürk; yolsuzluklara, hırsızlıklara, kötülöklere alçakça kurban edilebilmektedir. 70 yıldır Atatürkçülük kılıfına bürünerek oyunlar oynanmakta, halk kandırılmaktadır.

Bu oyunların en büyük sorumlusu siyasi iktidarlardır.

Oyun iktidar oyunudur. Kuralları basittir: Popülizm yapmak, olmayacak vaatlerde bulunmak, yandaşlara devlet olanaklarını peşkeş çekmek; eski dönemleri ve yönetimleri,- muhalefetteyseniz

iktidarı- en ağır şekilde suçlamak; ve Türk halkını Atatürkçü olduğunuza inandırmak(!)

Kemalizm'i ve laikliği baş düşman olarak ilan edenler bilirler ki; Atatürk'ü sevdiklerini söylemeden uzun süre siyaset yapamaz ve iktidarda kalamazlar. Çok kolay yalan söylerler. Takiyye yapmakta ustadırlar. İşte bu nedenle, her sıkıştıklarında sahte bir 'Atatürkçülük oyunu' sergileyip durumu kurtarmaya çalışırlar hatta, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel değerlerine ihanet ettikleri halde, bu değerleri koruduklarını da savunurlar.

Kemalizm'i yıkmak için, Atatürkçü gibi görünüp kaleyi içten çökertmek en iyi yöntemdir.

Yoksa, M.Kemal'i çok seven Türk halkı başka türlüüne asla izin vermez.

***

Bu oyunun aktörü sadece dinci gericilik değildir. Alaturka kapitalizm işini böyle yürütür.

Dahası; Atatürk adını en çok kullananlar, partilerini Atatürk'e dayandıranlar, Avrupa ve ABD düşleriyle yaşayanlar da aynı oyunun figüranlarıdır.

"Atatürk de böyle istiyordu" yalanı en büyük saptırmadır.

Bunlar çoğunlukla Atatürkçülüğü bir kült ve kalıplaştırdıkları törenleri bir ritüel gibi kabul ederek Atatürkçülük yaparlar.

Atatürk'ü anlamamak ve Kemalizm'in içini boşaltmak- farklı şekillerde de olsa- hepsinin yaptığı bir sahtekarlıktır.

Her sıkıştıklarında ise Atatürk'e başvurmaktan da asla vazgeçmezler(!)

Bu denli Atatürkçü olan (!) siyaset erbabımız nedense Atatürkçü gibi davranmaz. Kemalizm'i ağzına almaz. Kemalizm'in temel ilkelerine aykırı siyasetleri uygulamaya çok heveslidir. Onlara göre; "bağımsızlığın ve ulus devletimizin modası geçmiştir. Devrim yasaları ömrünü doldurmuştur. Zaten gerekli de değildir. Devrim karşıtlarından korkmamalıdır. Daha çok özgürlük verilmelidir. Böylece demokrasimiz gelişir. Eğitim birliği yasasının

dönemi kapanmıştır. Her türlü eğitim özgürce yapılabilmelidir. Çağımızda kalıptan çıkmış insanlar yetiştirilemez.”

Siyaseti en önemli rant kapısı yapan, Türkiye’yi dışarıya pazarlayan, ülkemizi sürekli bunalımlara mahkûm eden egemen siyaset kafası budur.

Siyaset en kısa tanımla; yönetim bilimi ve sanattır. Seçkin, saygın, çalışkan, güvenilir insanların en yoğun olması gereken alandır. Seçilmiş siyasi kadroların işi bugünü yönetmek olduğu kadar, toplumu yarınlar da en iyi şekilde hazırlamaktır. Uygarlık savaşında ülkelerin varlık ve yoklukları siyasi kadrolarının nitelikleriyle orantılıdır. Seçilenler milyonlarca insanın sorumluluğunu taşıyabilecek, bu uğurda gerekirse her şeyden vazgeçebilecek nitelikte olmalıdır.

Siyasetçi, ‘devlet adamı’ kimliğine yakışmalıdır.

Tamam... Ülkemizi yönetenlerin bu denli nitelikli olmasını bekleyemeyiz.

Peki, şu görünümüne ne dersiniz? Türkiye’nin siyaset alanı on yıllardır niteliksiz, bencil, soytarı, demagog, vurguncu tiplerin işgaline uğramış durumdadır. Bu nedenle sürekli bir kavga, ayrışma, düşmanlık ortamı yaratılmakta; ülkenin geleceği karartılmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti bunu hak etmiyor...

Atatürkçü olmadığımız açıkça görülüyor. Türkiye Kemalist bir devlet olsa dünyanın en sağlam parası olan Türk Lirası on milyon kez değer yitirir miydi? Kimse yadsıyamaz ki, Kemalizm’e verilen önemle Türk parasına verilen değer arasında hüznü veren bir benzerlik vardır.

Önemli devlet görevlerini üstlenen politikacıların, Anıtkabir merdivenlerini çıkarken, Ata’nın karşısında saygı duruşu yaparken, ziyaretçi defterini yazarken, ne kadar sıkıldıklarını, ezdiklerini, eridiklerini ekran karşısında bile hemen anlayabilirsiniz.

Anıtkabir defterlerinin içi içtensizlik, yalan ve hamaset doludur.

İtiraf edelim; Türkiye’de Kemalizm çoktan terk edilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti’nin politikaları Kemalist ilkelerle

çelişmektedir? Kemalizm'in tek ilkesi bile tam ve doğru olarak yaşatılamamıştır.

Okullarımızdaki Atatürk ve Atatürkçülük (Kemalizm) öğretimine bir bakalım:

Okul öncesinde çocuğun kafasında ilah düzeyinde bir Atatürk imgesi vardır. Okula başlayınca bu iyice pekişir. Önceleri ders kitaplarının ilk sayfasında bir resmi ve gençliğe söylevi bulunurdu. Şekilsel bir bağlılık gösterisiydi. Çoğtan onlar da kaldırıldı. Hayat bilgisi, Türkçe ve Sosyal Bilgiler derslerinde Atatürk, kişi olarak verilir. “*T.C. inkılâp Tarihi ve Atatürkçülük*” dersi ise öykücü, kuru ve sıkıcı bir tarih anlatımına sahiptir. Son dönemde bu kadarı bile çok görüldü. İlgili konular kitaplardan çıkarıldı.

Okullarımızda Kemalizm'in fikri yapısı, özü, eylemi, önemi hep yok sayılmıştır.

Okullardaki Atatürk köşeleri kaldırıldı. Olanlar da sırf göstermeliktir. İçerikli ve yararlı bir Atatürk köşesini yüzlerce okul arasında bile bulmak zordur. Türklük üzerine abartma ve yüceltmeye dayalı tarih öğretiminde Atatürk, sadece tarihi bir kahramandır. Mete Han'dan bu yana gelen Türk büyüklerinin sonuncusudur. Yurdu kurtarıp cumhuriyeti kurduğu, devrimler yaptığı da geçirtilerek verilir. Daha doğrusu ezberletilir.

Öğrenciler, Kemalizm sözcüğünü duymamışlardır. Bu sözcüğe öğretmenler bile tepki gösterirler. Atatürkçülük demelisiniz.

Çünkü izm'ler kötüdür. Ulusumuz izm'lere karşıdır. Fakat, adı söylenmeden kapitalizmin tüm kuralları ilkel ve acımasız bir şekilde işletilir. Ulus ve ülke bu soygun ve yağma düzeninde talan edilir.

Atatürkçülük diye bilinen de sadece O' nu sevmekten öteye geçmeyen bir bakış tarzıdır. On yıllar boyunca, okullarımızda Atatürk sevgisi ve hayranlığı öne çıkarılmış, Kemalizm'i kavratmanın zorluğu, Atatürk'ü anlamsız, içeriksiz şekilde ezberletmek kolaylığına dönüştürülmüştür!

Atatürk'ü hiç öğrenemeyenler de vardır. Okulsuz ve olanaksız çocuklar bunlardandır. Başka ideolojilere kapılmış öğretmenlerin yetiştirdiği, ya da tarikatların eline düşen çocuklar Atatürk düşmanı olarak büyürler.

Doğu ve Güneydoğu'daki çocuklarımız ise, daha baştan yitirilmekte, çoğu Kürtçü ideolojik baskıların etkisiyle Atatürk karşıtı olarak büyümektedirler.

Sonuç ortada.

Hakkında bunca kaynak bulunan bir önderi ve ideolojisini doğru dürüst öğrenmeyi gereksiz sayan, "tarihsel olaylar geçmişte kalmıştır, bizimle ilgisi yoktur, zaten sıkıcıdır" diye gerekçeler üreten gençlerin çoğalması **Türkiye**'nin geleceğine ilişkin umutları karartıyor.

Toplumda para, şöhret, bencillik, sorumsuzluk, köşe dönücülük gibi değerizliklerin yükselmesi karşısında içimiz acıyor. Gençlik ülkemizin bu karmaşık ve bunalımlı ortamında; kamplaşmanın, bölünmenin, değersizliklerin, kötülüklerin arasında kendisine iyi bir gelecek kurmaya çalışırken; yurt ve ulus sevgisinin değeri de göreceli olarak azalıyor.

"Bütün ümidim gençliktedir" diyen **Mustafa Kemal'in** gençliği böyle mi yetiştirilmeliydi?

Gençleri suçlamıyoruz. Onları böyle yetiştiren bir eğitim sisteminin ve **Türkiye**'yi yönetenlerin **Kemalist** olmadıklarını anlatmaya çalışıyoruz. Suçladıklarımız; Türk halkını Atatürkçülükle kandıran, sonra da insanlarına böylesine tutarsız, gerici, ulusal olmayan bir eğitimi uygun gören iktidarlardır.

***

Türkiye'de egemen olan siyasetler, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel değerleriyle, Atatürk' le sorunludurlar.

İşte bu yüzden Kemalizm doğru olarak öğretilmiyor. Sadece manevi bir getirim aracı olarak kullanılıyor.

Türkiye'yi son 70 yıldır yöneten bütün iktidarlar sahte bir Atatürkçülük kisvesi takındılar. Kemalizm'e sıkı bir bağlılıkla ülkemizi geliştirmek yerine, var olan kazanımları harcadılar. Ülkemizi yeniden yarı sömürge durumuna düşürdüler.

M.Kemal ve Kemalizm konusunda nerdeyse toplumca yanlış içindeyiz. Kolayca öğrenilebilecek bir ideolojinin yanlış öğrenilmesi için birileri sürekli uğraş vermekte ve başarılı olmaktadır.

Öyle bir yanlış düşürüldük ki; İslâm dini soylu ve temiz özünden çıkarıldı. Safsatalardan ve ritüellerden oluşan, tutarsızlıkların adı oldu(!) Şekilcilik dinin yerine geçti.

Atatürkçülük de (Kemalizm) içeriğinden koparıldı. Atatürk'e sevgi ve saygıyı gösteren ritüellerden ibaret göstermelik sözlere ve davranışlara indirildi.

Bu iki konu, bilimi rehber aralık öncelikle çözüm bulunması gereken en yakıcı, en büyük sorunuzdur.

***

Laikliği dinsizlik olarak görenler, M.Kemal'in ne kadar dindar olduğunu; 1923'teki Balıkesir Paşa camisi hutbesini ve TBMM'nin açılışını, ulusal savaş yıllarını örnek gösterirler. Kurtuluş Savaşı'nın başında saltanatı ve hilafeti kurtarmak için yola çıktığını, sonra bu amaca ihanet ettiğini öne sürerler.

Kimileri İzmir İktisat Kongresini, İş Bankasının kurulmasını, C.Bayar'ın 1937'de başbakan olmasını M.Kemal'in bir liberal kapitalist olduğuna örnek gösterirler.

Kimileri, "**Kemalist Devletçiliği**", sosyalist devletçilik olarak görmeye ve göstermeye çalışırlar.

Kimileri, "**Kemalist Ulusçuluğa**", ırkçı-şoven ulusçuluk diye saldırırlar.

Kimileri kendi uydurdukları sözleri, düşünceleri Atatürk'e mal ederler(!) **Atatürk**'ü kendi kafalarında uydurdukları başka bir kalıba sokarlar.

Küreselleşmeyi savunanlar da Atatürk'ün de kaynaşmış bir dünya düşündüğünü belirterek, **Atatürk**'ten kendilerine bir pay koparmaya çalışırlar.

"**Tanzimat kafası**" denilen öykünmeci görüşü atlamayalım. Bu akım yine hortladı. Avrupa'yı taklit ederek, yasalarını alarak geliştirmişiz (!)

Ya “Osmanlılık” peşine düşenlere ne diyelim? Zombi gibiler.

Özetle, önemli bir kesim “**Kemalist Devrim**” ilkelerini bozmak için uğraşmaya devam ediyor. Mustafa Kemal’i ve **Kemalizm**’i öyle çekiştiriyorlar ki, doğruyu bulmak zorlaşıyor. Bu kafa karışıklığı içinde amaçlarına ulaşıyorlar.

Atatürk sömürüsü sürüyor.

Bu arada Türkiye Kemalizm’in son kalıntıları da ortadan kaldırılıyor.

Bunun bir parçası olarak gazete, dergi ve televizyonlarda Atatürk için uluorta bir yalan ve hakaret furyası sürdürülüyor.

İlgili kurumlar ve aydınlar her zamanki gibi duyarsız kalıyor. Dahası kendi aralarında kavgaya atmeyi de iyi beceriyorlar (!)

***

Bunca sevilen bir önderin aynı ölçüde sömürülmesi, ideolojisini öğrenme ve yaymaya ilgisiz kalınması, kurduğu devletin Kemalizm’den ayrılması karşısında, devrim yolunda tüm içtenlikleriyle bir şeyler yapmak isteyen **Kemalist aydınlar**a önemli görevler düşüyor.

Bunun için Kemalist olmak ve ille de aydın olmak bile gerekmiyor.

Aklını ve zekâsı kullanabilen her yurttaşın; ülkesini, ulusunu gerçekten sevmesi ve yararlı olmayı içtenlikle istemesi yetecektir.

Bu duyguyla varlığını anlamlı kılmaya çalışanlara selam olsun...

***

Bu kitapta Kemalizm her yönüyle araştırılıp incelenmeye çalışıldı. Kemalist ilkeler açıklandı. Haksız- yalan-yanlış-düşmanca iftiralar yanıtlandı. Kimi güncel sorunlarımız **Kemalizm**’in mihenk taşında değerlendirildi

Kemalizm, 21. Yüzyılda evrensel olarak çok daha iyi anlaşılacaktır. Kemalizm bayrağı başta Türkiye olmak üzere yeniden yükselecek ve mazlum uluslara yol gösterici olacaktır.

Kemalistler bu “zor yıllarda” yeniden çoğalacak, güçlenecek, ulusal birliği sağlayacak ve her türden kötücül amaca –

Türk Ulusu olarak-en anlamlı yanıtı verecektir. Cumhuriyete emek verenler ve Atatürk yolunda yürüyenler saygınlığın, onurun kaleleridir. Onları sadece takdir etmek yetmez. En kısa sürede aynı yolda ulusça buluşulması bir yurtseverlik ölçüsüdür. Cumhuriyet ülküsüne ve Atatürk'e olan görev borcudur.

Kemalizm geleceğin güvencesidir.

Bu çalışmaya, M.Kemal'i insan olarak duyumsatmak; kişiliğinin ilginç, öğretici ve renkli yönlerini anlatabilmek; O'nu daha iyi kavrayabilmek amacıyla anılardan, anekdotlardan oluşan bir seçki de eklendi.

Okurlar Kemalizm'le ilgili olarak akıllarını kurcalayan bazı sorulara doğru bir yanıt bulurlarsa çalışma amacına ulaşmış olacaktır.

Bu konuda yazılan binlerce kitap arasına katılmak bir sevinç olduğu kadar, ***Kemalizm Irmağına bir damla katabilmek*** büyük onur ve mutluluk kaynağıdır.

Amacımız Mustafa Kemaller ülküsünü yaşatmaktır...

ALTAN ARISOY

DÜN- BUGÜN

...

*Türkiye'yi yok etmek isteyenler ittifak etmişlerdir.
Türkiye'yi ıslah etmek,
Türkiye'yi uygarlaştırmak gibi bahanelerle
Türkiye'nin iç yönetimine işlemiş ve sızmışlardır...*

...

*Durumu düzeltmek, hayat bulmak, insan olmak için
Avrupa'dan öğüt almak,
Bütün işleri Avrupa'nın emellerine uygun yürütmek,
Bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi
Birtakım zihniyetler ortaya çıktı...*

**HANGİ BAĞIMSIZLIK VARDIR Kİ;
YABANCILARIN ÖĞÜTLERİYLE
YABANCILARIN PLANLARIYLA YÜKSELEBİLSİN!
*Tarih böyle bir olayı kaydetmemiştir***

...

*Türkiye 'de fikir adamları
Adeta kendi kendilerine hakaret ediyorlardı.
Diyorlardı ki;
BİZ ADAMDEĞİLİZ VE OLAMAYIZ...*

*Bizim canımızı, tarihimizi, varlığımızı
Bize düşman olan
Düşman olduğundan hiç kuşku duyulmayan Avrupalılara
Kayıtsız şartsız bırakmak istiyorlardı!..”*

MUSTAFA KEMAL

6 Mart 1922

BİRLEŞME KURAMI

Söze A.Taner Kışlalı'dan bir alıntı ile başlayalım.

Kışlalı 11 Mayıs 1994 tarihli Cumhuriyet Gazetesindeki “Tarihsel Senteze Doğru” başlıklı yazısına şöyle giriyor:

“1960’lı yıllarda çok tartışılan bir ‘Birleşme Kuramı’ vardı.

Bu kuram, kapitalist Batı ile Komünist Doğu’nun giderek bir noktada birbirine yakınlaşacağını, hatta birleşeceğini öngörüyordu.

Madem ki toplumsal düzenin biçimlenmesinde temel etken teknoloji idi... Öyleyse sanayi toplumunun gereksinmelerinin benzer kurumlar yaratması kaçınılmazdı.

Toplumsal barışı korumak için, Batılı kapitalistler giderek daha toplumcu önlemler almak zorundaydılar. Eğitim düzeyi yükselmiş, sağlam bir altyapıya kavuşmuş, temel gereksinmelerini karşılamış komünist ülkelerde ise özgürlük ve demokrasi gereksinmesi gündeme gelecekti.

Birisi toplumculuğa, ötekisi demokrasiye doğru yönelirken, buluşma noktasının adı belliydi: “Demokratik sosyalizm”, yani “özgürlükçü toplumculuk...”

Kemalizm’in 1920’lerde yakalamaya başladığı “sentez”di söz konusu olan...”

Kışlalı’nın ne demek istediğini anladınız mı?...

İlk insanlardan günümüze değin iki temel çelişki yaşanmaktadır. Bunların biri, insanın doğa ile savaşımdır. Öteki de insanın insanla savaşıdır...

İnsanın doğa ile savaşımda, korkunç yıkımlarla karşılaşsa da büyük başarılarla inanılmaz güzel sonuçlara ulaşılmıştır. Artık, insan doğaya egemen olmuş, uzak yıldızlardaki yaşamlara ulaşmayı düşünebilmektedir.

İnsanların toplumsal savaşı ise, doğa ile savaşı kadar yüz güldürecek düzeyde değildir. İkel komünal toplum, köleci toplum, feodal toplum, kapitalist toplum aşamaları kanlı çözüm

arayışlarıyla yaşandı. Köleci eski Mısır'da sadece bir piramit için on binlerce insan ölüerken, bu sayı kapitalistlerin paylaşım savaşında on milyonlarla anlatılmaya başlandı... Ulaşılan toplum düzeni insanları mutlu edemedi.

Nasıl etsin ki, ilkel komünal toplumun basit bir birlik, eşitlik ve paylaşım anlayışı, köleci toplumda yok oldu. Farklı olduğuna, kutsal güçlerle donatıldığına inanılan kişiler, toplumları birbirlerine kırdırdılar. Ezdiler, sömürdüler. İnsanların yüzde doksanını oluşturan köleler, insan sayılmadan efendileri için yaşadılar. Efendi dövebilir, aç bırakabilir, öldürebilirdi. Bu onun hakkıydı.

Çok tanrılı dinlerin yerine tek tanrılı dinlere geçildikçe, köleci toplumlar feodal toplumlara dönüştü. Görkemli köle imparatorlukları parçalandı. İnsanlar, küçük coğrafi sınırlar içinde, toprağa, tanrıya ve efendilerine bağlı olarak yaşadılar. Toprakla alınıp satıldılar. Akıl ve bilimin yolu değil, tanrının yolu, efendilerin sömürme ve ezme yolu geçerliydi.

Kapitalizm, bilim ve teknolojiyi geliştirdi. Endüstri devrimi ve aydınlanma, ulus devletleri yarattı. Ne var ki kapitalizm de toplumları mutlu edemedi. İnsanlar, uygarlığın sunduğu nimetlere ulaşamadılar. Sömürü katmerlendi. Çalışan, üreten, bütün değerleri yaratan büyük çoğunluk, bir lokma aş karşılığında, sağlıksız koşullarda, ağır iş baskısı altında bütün yaşamlarını çalışarak geçirdiler. Öte yandan kapitalizm gelişti. Dünyanın en uzak, en bilinmeyen yerlerine kadar uzandı. Oraları sömürgeleştirdi.

Bu gelişmeler karşısında yeni çözüm arayışları başladı. Önce düşünürlerin kafalarında, sonra dünyanın bazı ülkelerinde sosyalizm adında yeni bir toplum biçimi ortaya çıktı. Kapitalizme karşı bir seçenek oldu. Fakat, düşüncelerde, imgelerde yaratılan toplum düzeni kurulamadı. Başarısızdı.

Düşünürler Platon'dan bu yana ütopyalar yarattılar.

Ütopyalar, ütopya olarak kalmaya devam ediyor.

Gerçek dünyada toplumların yaşamları, mutsuzlukları ve sorunlarıyla sürüyor. Çelişkiler birikiyor, zorluyor, çatlatıp kırıyor, değiştiriyor, dönüştürüyor...

Bugün, kapitalizmin vahşi dönemleri geride kaldı. Çalışanlar, çoluk çocuk barakalarda aç sefil yaşamıyorlar. Salgın hastalıklardan topluca ölmüyorlar. 18 saat iş yerine günde sekiz saat çalışıyorlar. Toplu sözleşme ve grev yapabiliyorlar. Sosyal güvenlikleri var. Ölüncüye değin çalışma zorunlulukları yok. Emekli olabiliyorlar. Demokrasi, eşitlik, özgürlük savaşlarını yeni kazanımlar getiriyor. Kapitalizm içinde insan hakları bir yana, hayvan hakları, doğal yaşam ve çevre bilinci yerleşiyor.

Öte yandan sosyalizm denemesi yapılan ülkelerde özgürlük ve demokrasi istemlerinin önüne geçilemedi. Totaliter merkezi erk sallandı. Emek adına yönettiğini söyleyen bürokrasinin foyası ortaya çıktı. Siyasal-ekonomik düzen yıkıldı.

Birbirlerinin can düşmanı iki toplum biçimi, sonunda kendi yanlışlarını düzelterek birbirlerine yaklaşıyorlar.

Marks, kuramını oluştururken kapitalist toplumun bugünkü düzeye geleceğini, toplumsallaşacağını hiç düşünmedi. Sosyalist kuramın 170 yıl sonra bu duruma geleceğini de...

Adam Smith de “Ulusların Zenginliği”ni yazarken kapitalizmin yol açacağı felaketleri hiç düşünmemişti.

Görüldüğü gibi dünya “*tarihsel bir sentez*”e doğru gidiyor...

Adını ne koymuşlar? Sosyal Demokrasi mi, toplumsal demokrasi mi, demokratik toplumculuk mu, demokratik sol mu, yoksa özgürlükçü demokrasi mi?

Hepsi aynı şeydir.

Kim ne derse desin bu gidişin ortasında sosyalizmi, kapitalizmi, Türk kültür tarihini, Anadolu gerçeklerini sentezleyerek özgün bir senteze varan yapan gerçekçi bir model var:

KEMALİZM

Sovyetler Birliğinin çöküşünden sonra dünyaya egemen olan küreselleşme akımı, uluslararası sermayenin ideolojisidir... Küreselleşmenin yol açtığı yıkımlar yeni çözüm arayışlarını da gündeme getirmiştir. Bu bağlamda Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş ideolojisi olan **KEMALİZM** en gerçekçi yol olarak görünmektedir.

Buna karşılık, kuruluştan beri Liberaller, dinciler, işbirlikçiler, ayrılıkçılar en büyük düşman olarak gördükleri Kemalizm'i kötülemek ve karalamak için birbirleriyle yarışmaktadırlar.

Oysa, Kemalizm, yüz yıl kadar önce nasıl yeryüzünün "mazlum" uluslarına örnek olduysa, bugün de küreselleşmenin ezdiği ülkelere örnek ve önder olacak durumdadır.

Yeter ki özüne dönülsün.

Bugün Kemalizm'in doğduğu ülke Kemalist değildir.

Asıl sorun da budur. Türkiye'deki iktidarlar, Mustafa Kemal'in ölümünden sonra Kemalizm'i iğfal edip, ulusumuzu popülizm bataklığına gömdüler.

O günden bugüne, yapılanların özetidir...

ÇEŞİT ÇEŞİT ATATÜRKÇÜLÜK

Çağımız, insanlara nesnel ve bilimsel olmayı dayatır. Bu gerçekliğe sırt çevirenler Ne doğru bir iş yapabilir ne de toplum içinde yüksek bir değeredinebilirler. Nesnel olmayan, gözleme, deneye, kanıta dayanmayan; doğruyu ve gerçeği göremez, bilemez, anlayamaz, kavrayamaz, yorumlayamaz...

“Benim gerçek mirasım akıl ve bilimdir” diyebilen bir önderin öğretisinde akılcılık ve bilimsellik başat koşuldur.

Hepimiz, çocukluk yıllarımızdan beri Atatürk ve Atatürkçülük konusunda çok şey duyduk. Çok şey öğrendik. Atatürk’le övünmeyen, Atatürk denince gururlanmayan yok gibiydi. Herkesin O’nu sevdiğini, herkesin Atatürkçü olduğunu sanırdık.

Sonradan, gördük ki Atatürk’ü tanıyanlar, Kemalizm’i bilenler çok değil; çok azmış! Hele kendini Kemalist olarak tanımlayan ve savaşım verenlerin sayısı çok daha az...

Herkes, Atatürkçü görünmeyi bir özentî, bir sömürü konusu olarak görmüş! Kimi yeterince öğrenememiş, kimi yanlış bilmiş, kimi pek merak etmemiş, kimi işine geldiği gibi yorumlamış...

Baktık ki, herkes kendinden menkul Kemalist!.. Yalnız ulusçuluk ilkesini benimseyip, onu da kendine göre yorumlayan, yalnız laikliği, yalnız devletçiliği ya da devrimciliği benimseyenler, hatta Atatürkçü olduğunu söyleyip bambaşka ilkeler ortaya atanlar var. Kemalizm’in birkaç ilkesini benimseyip, işine geldiği gibi yorumlayanlardan geçilmiyor!

Hiçbiri Kemalist değildir.

Türkiye’de Atatürkçü (Kemalist) olmak zorunluluğu yoktur. Eğer Atatürkçü değilsek, bunu açıkça söylemek, sözde Atatürkçü olmaktan iyidir. Yabancı bir bilim insanının şu yorumuna katılmamak, gerçeği yadsımak olur:

“...O’nun yürekte hayranlarıyla, yürekte düşmanları bu saygıya hak ediyorlar. Hiç olmazsa bu insanlar Atatürk’ü kalkan olarak kullanmıyorlar, sömürüyorlar.”

Söz gelip dayandı.

Bu noktada Atatürk sömürücüsü kimi kesimleri-ki büyük çoğunluktur- adlandırıp anlatmaya çalışalım:

TÖREN-HEYKEL ATATÜRKÇÜLERİ: Törenlerde gördüğümüz zevattır. “İstiklal Marşı okundu. Göndere bayrak çekildi” şeklindeki haberlerde, yüzeysellik, içtensizlik, şekilcilik bunları anlatır. Anneler günü ve benzeri günlerde, futbol karşılaşmalarında, içkili, yemekli eğlencelerde İstiklal Marşı okutan, yapılan her yapıya Atatürk adı koyan, olur-olmaz yerlere Atatürk heykelini ya da büstünü dikenler bunlardır.

CUNTA ATATÜRKÇÜLERİ: Tören ve heykelcilikten öte, Atatürk adına darbe yapan, Atatürk adına, Atatürk’ün eserlerini yıkan, vasiyetini çiğnemekten çekinmeyen, Türkiye’yi emperyalizme bağlayan, dinci gericiliğin de yolunu açanlardır.

ŞOVEN ATATÜRKÇÜLER: Atatürk’ü bir kahraman olarak seven, ama Atatürk ulusçuluğu yerine İrkçılığa-Turancılığa eğilimli; dahası Atatürk ilkeleri yerine “9 ışık” dedikleri ilkeleri benimserler. Daha çok yoksul-düzgün öğrenim görememiş gençler arasında yaygın bir görüştür. Genel özellikleri -cehaletin yaygınlığı nedeni ile-hamaseti gerçek sanmalardır. Kendilerini kurtarma yeteneği ve donanımından yoksunluk vardır. Ama, Türkiye’yi kurtarma; dahası Türk dünyasını kurtarma hevesindedirler!

GARDROP ATATÜRKÇÜLERİ: Modaya, modern yaşama, burjuva olmaya heveslidirler. Para sıkıntıları, ülke ve ulusa ilişkin dertleri pek yoktur. Onlar için Atatürk, Batı tarzında bir yaşam sağlamıştır. Batılı gibi giyinirler. Fakat, kafaları doğuludur. Atatürkçülükleri sadece giyimlerinden anlaşılır.

SÖYLEV ATATÜRKÇÜLERİ: Bunlar Atatürkçülüğün özünde ve eyleminde değil, söylemindedirler. İşin edebiyatını yaparken Atatürkçü, konu bittikten sonra değildirler. Bu konuda kendilerini sorumlu görmezler. Söylemleriyle eylemleri arasında hiçbir bağlantı yoktur.

SOSYALİST ATATÜRKÇÜLER: Bir bölüm sosyalist, Kemalist devrime dayanmadan sosyalist devrim gerçekleşemez, düşüncesiyle Atatürkçüdürler. Onlara göre, Kemalist devrim bir üstyapı düzenlemesidir. Onlara göre, “*Asıl önemli olan işçi sınıfı –bilimi- ideolojisidir.*”

NUMARACI ATATÜRKÇÜLER: M.Kemal’i –dinciler gibi- 1923’e kadar takdir ederler. Daha sonraki kuruluş ve aydınlanma hareketlerine “*uyduruk şeyler*” diye bakarlar. Dünya küreselleşiyor. Ulus neymiş, devlet neymiş, şeklinde düşünerek her fırsatta Atatürk’ün